

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2011/2012

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Petr Šprincl

Název práce: Hollywood

Posudek:

Petr Šprincl natočil starou 8 mm kamerou film, který promítá na klasické promítačce. Film je o jeho dědovi a po obsahové stránce mu lze stěžít něco vytknout. Je velmi osobní, autentický, pravdivý.

Přesvědčivě vystavená obsahová rovina drží pohromadě vrstvené formální prvky snímku. Narativní linie dědova vzpomínání vytváří časovou osu realistického příběhu, který unese různé posuny, obrazové evokace, konkrétní či abstraktní „ilustrace“, hudební podkreslení děje atd. Obraz, hudba a mluvené slovo se většinou sčítají a násobí intenzitu vnímání, občas se ale vzájemně překrývají a vytěsňují. Toto „znečištění“, resp. strukturální rozvolněnost, dává filmu organickou životnost – film jakoby se rozvíjel, vyrůstal, proplétal jako koruna stromu. Petr nenarouboval formu na předem zvolený konceptuální princip, nepoužil racionálně konstruovaný, pevný „jazykový kód“, který většinou obsahuje jen jeden = první plán. Bohatství formy má ovšem svá rizika. Atmosféra thrilleru, kterou hudba evokuje občas „zarovná“ emocionální rozpětí složky obrazové, jinými slovy ubírá sílu obrazům a místy překrývá dědovu řeč. Mantrický rytmus a drsná melodie dědova hlasu možná ani hudební podkreslení nepotřebují.

Použití klasické analogové technologie evokuje jakýsi starý rodinný film. Promyšlený způsob snímání a rytmická editace dědových krátkých sdělení však zpochybňují archivní původ i dokumentární charakter snímku a vytváří napětí mezi minulostí, kterou film formálně evokuje a přítomností, která je v něm obsažena.

Dlouze tažené záběry, přesvětlení některých scén, opakující se symbol kříže, symbol Jákobova žebříku, tekoucí voda, chátrající architektura - to jsou atributy, které mohou připomenout atmosféru filmů Tarkovského, či Sokurova. Nostalgie, tíha, melancholie „široké slovanské duše“ je ovšem u Petra prošpikovaná čas od času postmoderní ironií a černým humorem (např. absurdní zjevení krále teleshoppingu Horsta Fuchse „kouzlicího“ s nádobím někde uprostřed filmu nahrazuje všudypřítomnost boží všudypřítomností zboží).

Petrův film ukazuje solitérní pohyb krajinou, ve které se osudově mísí osobní a společenská historie, pohyb doprovázený řadou zjevných i skrytých symbolických odkazů, které autor používá ve své tvorbě často a rád, ale jejichž množstvím naštěstí tento snímek nepřetížil. Jsem zvědavý, kam ho zavedou příští kroky...

Otázky autorovi práce: Uvažoval autor o filmu bez hudební složky nebo byla od počátku součástí koncepce díla? Nechtělo by to změnu názvu práce?

Návrh hodnocení: A

Vypracoval: doc. Vladimír Havlík

Datum: 7. 6. 2012

Podpis: